

ἔ ἀγρίας ὕψεως, μὲ περικεφαλαίαν ὠπλισμένους, παριστάνων οὐσιωδῶς τὸν Ἑθνικὸν Θεὸν Ἀρην. Δὲν φαίνεται ὁμως περὶ αὐτὸν κἀνὲν ἄλλο πολέμου παράσημον, ἐκτὸς τῆς περικεφαλαίας. Ἡ μία τοῦ χεῖρ κρατεῖ δεμάτιον ἀπὸ ἄνθη ἀμυγδαλέας καὶ ἀπὸ κλωνάρια διάφορα, ἐπιστηρίζεται δὲ εἰς σκαφεῖον, ἐνῶ καλὰθιον σπόρων κρέμεται ἀπὸ τὸν αὐτὸν βραχίονα. Ἡ ἄλλη δὲ χεῖρ κρατεῖ ἢ ἐγγίζει κριὸν, πρὸς ὑποθήλωσιν τοῦ ἀστερισμοῦ Κριοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμβαίνει ὁ ἥλιος τὴν 8—20ν ἡμέραν τοῦ μηνὸς τούτου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀρχίζει ἢ ὠρα τῆς ἀνοιξέως. Ἀγγλος ποιητῆς παριστάνει τὸν Μάρτιον καθήμενον ἐπὶ κριοῦ, καὶ διασκορπίζοντα σπόρους ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΩΝ ΠΛΟΥΤΙΩΝ.

Ω ΜΑΚΑΡΙΕ σὺ τάτε ἄλλα, καὶ αὐτὸ τοῦτο ὅτι ἐκ πένητος πλούσιος γεγένησαι· πολὺ γὰρ οἶομαί σε καὶ διὰ τοῦτο ἡδιον πλουτεῖν, ὅτι πεινήσας χρημάτων πεπλούτηκας.—Καὶ ὁ Φεραύλας εἶπεν, Ἡ γὰρ οὕτως, ὦ Σάκα, ὑπολαμβάνεις, ὡς ἐγὼ νῦν τοσοῦτῳ ἡδιον ζῶ, ὅσῳ πλείω κέκτημαι; Οὐκ οἶσθα, ἔφη, ὅτι ἐσθίω μὲν καὶ πίνω καὶ καθεύδω οὐδ' ὅτιοῦν ἡδιον νῦν ἢ τότε, ὅτε πένης ἦν. Ὅτι δὲ ταῦτα πολλὰ ἐστὶ, τοσοῦτον κερδαίνω· πλείω μὲν φυλάττειν δεῖ, πλείω δὲ ἄλλοις διανεμῆναι, πλείω δὲ πλειόνων ἐπιμελούμενον πράγματα ἔχειν. Νῦν γὰρ δὴ ἐμὲ πολλοὶ μὲν οἰκέται σίτον αἰτοῦσι, πολλοὶ δὲ πιεῖν, πολλοὶ δὲ ἰμάτια· οἱ δὲ ἰατρῶν δέονται· ἡκεῖ δὲ τις, ἢ τῶν προβάτων λελυκωμένα φέρων, ἢ τῶν βοῶν κατακεκρημισμένα, ἢ νόσον φάσκων ἐμπεπτωκέναι τοῖς κτήνεσιν· ὥστ' ἐμοιγε δοκῶ, ἔφη ὁ Φεραύλας, νῦν διὰ τὸ πολλὰ ἔχειν πλείω λυπεῖσθαι ἢ πρόσθεν διὰ τὸ ὀλίγα ἔχειν.—Καὶ ὁ Σάκας, Ἀλλὰ ναι, μὰ Δία, ἔφη, ὅταν σῶα ἦ, πολλὰ ὄρων, πολλαπλάσια ἐμοῦ εὐφραίνῃ.—Καὶ ὁ Φεραύλας εἶπεν, Οὗτοι, ὦ Σάκα, οὕτως ἡδὺ ἐστὶ τὸ ἔχειν χρήματα, ὥσπερ ἀναρὸν τὸ ἀποβάλλειν.—ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ο ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ.

Εἰς τὸ Λονδίνο ἐκδίδονται 11 ἐφημερίδες καθημεριναί, ἐξ τὸ πρῶτ', καὶ πέντε τὸ ἑσπέρασ· καὶ 25 ἐβδομαδικαί. Ἐκ τῶν καθημερινῶν ἀξιολογώτερα εἶναι ὁ Χρόνος, ἣτις πωλεῖ καθ' ἡμέραν 10,000 ἀντίτυπα. Αἱ 36 αὐταὶ ἐφημερίδες λέγεται ὅτι κυκλοφοροῦν καθ' ἐβδομάδα 360,000 ἀντιτύπων,—120,000 αἱ ἐβδομαδικαί, καὶ 240,000 αἱ καθημεριναί. Ἐκτὸς τούτων, αἰτινες πληρόνουν τὸν δασμὸν τοῦ χαρτοσήμου, λέγεται ὅτι κυκλοφοροῦνται καθ' ἐβδομάδα καὶ 200,000 ἀντίτυπα ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι δὲν

ὑπόκεινται εἰς τὸν προειρημένον δασμὸν.

Περιοδικὰ δὲ συγγράμματα ἐκδίδονται κατὰ τριμήνον 5· κατὰ μῆνα, 13· καὶ καθ' ἐβδομάδα, 5. Τὸ κυριώτερον ἐκ τῶν κατὰ τριμήνον περιοδικῶν πωλεῖ 9,000 ἀντίτυπα· ἀπὸ δὲ τὰ ἐβδομαδικὰ, ἐν (Penny magazine) ἐπώλει πρὸ τῆ νῦν 200,000 ἀντίτυπα, τῶρα δὲ 140,000· καὶ ἐν ἄλλο (Saturday magazine) 60,000.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ.

ΣΠΟΥΔΑΖΩΝ τὰ ἐφήμερον φαινόμενον τοῦ βίου,
Εἶδα τὸν μέγαν Δεριστῆν, ὡς στάχεις τοῦ πεδίου,

Τὰς γενεὰς Δερίζοντα,
Καὶ εἶδα τὰ φάρος χαιόντας ὅπου πατῶ τὸν πόδα,
Καὶ εἶδα τῆς νεότητος, τῆς καλλονῆς τὰ ῥόδα
Πρωίμως ἀπανθίζοντα·

Καὶ εἶπα, Πάντα πρόσκαιρα, παντοῦ ἀθεσβαιοῦς,
Ἡ γῆ παρῶδε σκῆνωμα, ὁ κόσμος ματαιότης,
Καὶ δνεῖρον ὁ βίος!

Πλὴν τὴν τροφὴν τῶν τῆν νεκρῶν χωνεύσαντες οἱ φάρος
Ἐκλείσθησαν; ἐρώτησα, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐγράφη
Τὸ μαῦρον αἰώνιος;

Ζητούντος τὸ δυσεύρετον τῆς ἀληθείας ἵχνος,
Εἰς τὴν σκοτίαν τῆς νυκτὸς τῆς πίστews ὁ λύχνος
Τὸ βῆμά μου φωτίζει,

Κ' ἡ ἐμπνευσμένη γλῶσσά μου μὲ πρόβῃσιν βεβαίαν
Εἰς τοὺς ἐλπίζοντας θνητοὺς ἀνάστασιν, καὶ νέαν
Ζωὴν εὐαγγελίζει.

Ὅπταν εἶδον καταρχὰς οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν δύσιν
Τὸν ἥλιον κρυπτόμενον, τὴν σκοτισθεῖσαν φύσιν
Ἦς νῆπια ἐβρήθησαν·

Ἀλλὰ ἰδόντες τὸν λαμπρὸν εἰς τῆς αὐγῆς τὰς πύλας
Νὰ περπαλῇ τοὺς οὐρανοὺς, ἐκ νέου ἀνατείλας,
Πηγεῖς τὸν προσεκύνησαν.

Ἡ πλάσις στίλβει καθαρὰ ἐμπρὸς μας ὡς ἀδάμας,
Οὐδ' εἰς ἐμίχλην κρύπτεται, καὶ εἰς τὰ βλέμματά μας
Ἀνοίγει τὸ βιβλίον τῆς·

Ἀμδλωπεῖ τὸ ἔμμα μας, κ' ἡ ἀμυδρά μας κρίσις·
Ἀλλ' ἂν ζητήσωμεν τὸ φῶς, ἐμπρὸς μας κείται λύσις
Σαφῆς τῶν μυστηρίων τῆς.

Συκοφαντοῦν τὸν θάνατον· μὲ φοινικὸν ὀδόντα
Δὲν πνίγει ὅ,τι ζωντανόν, οὐδὲ ῥοφᾷ τὰ ὄντα,
Οὐδὲ τὴν ὕλην φθερίζει·

Ἀπὸ τὴν φύσιν ἀπαίτει τὸν τακτικὸν τῆς φύρον·
Δρέπει τοὺς στάχεις τοὺς ξηροὺς, καὶ ἀπ' αὐτῶν τὸν σφόρον
Πρὸς νέον ξέρος σπείρει.

Μὲ τὴν πνοὴν τοῦ τῆς ζωῆς τὰ ὕδατα ταράττει·
Τὴν φύσιν σπρώχν' εἰς τὰ ἐμπρὸς, καὶ τὴν ὀδὸν τῆς φράττει
Ἐξόπισθεν μὲ μνήματα·

Συλλέγει μετ' ἐπιμονῆς τὰ ῥάκη τῶν αἰώνων,
Καὶ ὕλην δίδει πρὸχειρον εἰς τὸν τεχνίτην χρόνον
Πρὸς νέα τεχνουργήματα.

Ἀλλὰ πρὸς τ' αἶψα πετοῦν οἱ ἄῶλοι σπινθῆρες·
Τοὺς εἴβονται θερησκευτικῶς αἱ βάνανσοι τοῦ χεῖρες,
Κ' ἐγγίξουν μόνον χῶμα·

Διότι αἶψος ψυχῆ τὰ σώματα συνδέει,
Διότ' εἰς τὸ ναυάγιον τῶν ὄντων ἐπιπλέει
Αὕτη μετὰ τὸ σῶμα.